

φίαν περί Σμύρνης, ἀποτελοῦσαν ἐξαιρετὸν μονογραφίαν εἰς τὸ εἶδος τῆς. Ἡ περί «Γιουρούκων» ἐθνολογικὴ μελέτη τοῦ (1901) μετεφράσθη γαλλιστὶ καὶ γερμανιστὶ μετὰ λίαν κολακευτικῶν διὰ τὸν συγγραφέα προλόγου ὑπὸ τοῦ ἐν Βουδαπέστη καθηγητοῦ τῶν Ἀνατολ. Γλωσσῶν Βαμπερῆ. Πολλοῦ λόγου ἄξιον εἶνε τὸ ἔργον τοῦ: «Ἡ ἀνατολικὴ ποίησις καὶ ὁ Πινδαρικός Νόμος». Εἶνε ὁ πρῶτος καὶ μόνος ἐξελληνίσας τὸν κράτιστον τῶν ὀθωμανῶν λυρικῶν ποιητῶν Μπακῆ, οὗ τὰ ἔργα ἐξέδωκεν ἐν ἰδίῳ τεύχει. Μύστης καὶ μελετητῆς τοῦ ἀρχαίου ἐλληνικοῦ πνεύματος, ἔνθερος δὲ ὀπαδὸς τῆς καθαρειούσης, ἦν ὁμιλεῖ καὶ γράφει ὅσον ὀλίγιστοι. Διατελεῖ ἰατρός τοῦ ἐν Σμύρῃ Πολιτικοῦ Ὄθωμαν. Νοσοκομείου, μέλος δὲ διαφόρων εὐρωπαϊκῶν Ἑταιρειῶν καὶ τοῦ Ἀρχαιολογ. Ἰνστιτούτου τοῦ Γερμαν. Κράτους. Ὡς ἔφορος τῆς ἐν Σμύρῃ Εὐαγγελικῆς Σχολῆς δρᾷ καὶ συμβάλλει ὄχι ὀλίγον ἐπ' ἀγαθῶν τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων.

Εἰς τὴν εἰκὼνα τῆς νεαρᾶς Γερμανίδος ποιητρίδος

Βαρωνίδος Ερ. Βον Τυσζκα

Σε βλέπω αὐτοῦ σὰν ὄνειρο
μορφιάς, ἀγάπης, καλωσύνης...
Μοιάζεις ἀυγὴ γλυκόφεγγη
μὰ καὶ σὰν νύχτα σκοτεινὴ...
Σκοτάδι—φῶς, δροσιά—φωτιά,
θαρρῶ, μέσ' ἑστὴ ψυχῆ μου χύνεις,
καὶ κλεῖ' ἡ ματιά σου Κόλαση
καὶ τὸν Παράδεισο μαζί.

✱

Τί σκέψεις τάχα αἰθέριες
ἀντιφεγγίζουν στή μορφῆ σου;
Ποιά νὰ χαϊδεύῃ ὄνειρα
τὸ θεῖο χαμόγελό σου τάχα;
Ἄχ! στὰ οὐράνια ψηλά
θὰ πέταγα εὐτυχῆς μαζί σου,
ἂν ἔβγαине ἀπ' τὰ χεῖλη σου
μιὰ λέξι σου, ἄχ! μιὰ μονάχα!...

[Ἐν Μακεδονίᾳ]

Αἴμ. Ἐλευθεριάδης